Visual Library Portal

Digitalisierung von Drucken des 17. Jahrhunderts

Disputatio Iuridica De Apostolis

Seth, Christian
Thegen, Bernhard

Regiomonti, 1672

VD17 547:643957F

urn:nbn:de:s2w-3272

Visual Library

DISPUTATIO JURIDICA
DE
APOSTOLIS
Quam
JESU SALVATORIS AUXILIO,
Sub Præsidio
DOMINI
DN. CHRISTIANI SETHEN,
J. U. D. & Prof. Publ. Ordin.

Avunculi sui maximâ observantiâ suspiciendi
publicè disquisitioni submittit
BERNHARDUS Thegen/
R. P.
In Auditorio Majori
die Mart.

I. D. 263. 9.

REGIOMONTI,
Typis FRIDERICI REUSNERI, SER. ELECT.
BRAND. ET ACAD. TYP. Anno 1672.

Nobilissimo, Amplissimo atq; Consultissimo

DN. BARTHOLOMÆO BEHMIO,

Serenissimi Elect. Brandenb. Dicasterii, quod in Prusia est, Aulici Assessori gravissimo, meritissimo,

Nec non

Admodum Reverendo, Præclarissimo atq; eximiè Docto

DN. M. GEORGIO FUNCCIO,

Ecclesiæ-Löbnicensis, quæ Regiomonti Prussorum est, Pastori vigilantissimo, ut & Sambiensis Consistorii Assessori dignissimo

Avunculo honoratissimo,

KÖNIGL. UNIVERSITÄTS- U. LANDESBIBLIOTHEK BIBLIOTHECA REGIA ALBERTINA

Dominis Patronis & Promotoribus suis æternum devenerandis

Hanc Dissertationem in perpetuam debitæ reverentiæ ac gratitudinis tesseram, tum sui suorumq; studiorum ulteriorem commendationem, submissè offert & dedicat

Bernhardus Thegen/
R. P.

I. N. J.

POtentissima Romanorum Respublica, petitis ex Græcia legibus, quas in decem tabulis æneis scriptas, pro juris civilis fonte habebat, gaudere aliter non poterat, quam si certis agendi procedendive formulis in judicio eas tractari videret. Hanc moratiores pleræq; Gentes & Civitates secutæ, non jura modo negotiis populi, ut in structura Lesbiæ plumbeam regulam, ductu *Aristotelis 5. Eth. 10. n. 20. & 2 Polit: 4.* accommodare, sed certâ adhibitâ solennitate & per Apostolos ea superiori offerre voluerunt, quapropter Juri Gentium & Civili Apostolorum originem inniti asserimus.

§. I. Sic in Codice sacro Paulum gentium Doctorem à Tribuno, Claudio Lysia cum *Literis Dimissoriis* ad Porcium Festum transmissum legimus *Actor. 23. v. 25.* quod ipsum quoq; Festum in appellatione ad Cæsarem observasse colligitur ex *Actor. 25. v. 26.* Sicuti hoc apud Romanos frequentissimum fuisse ex Marciani JCti *lib: 2. de Appell:* constat, cujus de hac materia legem Imperator Justinianus majestate corroboravit, & Digestorum volumini inseri curavit *Tot. Tit: de Libell: dimiss:* Ad æmulationem hujus Juris Clemens Papa in Corpore Canonico *c. quamvis 2. de Appell:* itidem cum Apostolis appellationum causas superiori insinuandas sancivit. Et sic etiam Regno Siciliæ servari refert *Marant: part: 6. de Appell: num: 219:* Regnum Franciæ differentiam ponit inter causas seculares & Ecclesiasticas: In causis namq; secularibus sufficit ibidem verbo appellare, neq; Apostolos petere tenentur, sed succurritur ipsis ex æquo & bono, ut dicit *Guid: Pap. decis: Delphic. C 456.* salvo per alia Jure Communi; in causis vero Ecclesiasticis eorumq; Curiis, jus Apostolorum integrum remansit, *teste Petro Rebuffo ad l. 106. ff. de V. S.* Idem quoq; Juris in Saxonia obtinere patet *ex Ordinat: Elect: Saxon: Tit:* Von Appellationen *&c. post pr. Carpzov: part: 1. Constit: 20. Def: 6.* Quo ad Prussiam; sub initium Ordinis Teutonici, cum a Magistratu Civitatum ad Scabinatum Culmensem Appellationes instituerentur, Apostoli dimissi, tempore autem Casimiri Polonorum Regis sublato Culmensi Judicio iterum cessasse videntur. Schütz: *Cron. lib. 10. p. 443.* Donec tandem sub Alberto Marchione Brandenburgico, primo Prussiæ Duce, appellationes ad Regem Poloniæ Sigismundum

devolutæ; Ubi Prussia Regalis causas Warsaviam, judicio Assessoriali, Præside Cancellario Regni, per Apostolos, quod hodienum istis in locis observatur, transmisit. Ducalis vero singulare quid hac in re obtinuit, dum causæ à Curia Electorali per appellationis viam, non ad Assessoriale, sed Propriarum relationum Judicium, ab ipso Rege cum Consiliariis suis (propter Regalem fortasse Serenissimorum Electorum eminentiam & potestatem) susceptum, nullis adhibitis Apostolis pervenerunt. Att cum hodie ipsi Electores Brandenburgici vi supremi Dominii, ex augusto Prussiæ Tribunali controversias omnes decernant & penitus extinguant, Acta à Judicio Aulico cum attestato Secretarii, super legitima interpositione & admissibilitate appellationis, sub sigillo publico, ad declarandum Dominorum Judicantium consensum, supremo Tribunali præsentantur. Magistratus autem inferior, Præfecturarum scil: Provinciæ, & Civitatum, non nisi cum Apostolis Acta causæ Dicasterio Aulico offerunt; Unde Jus Apostolorum proprium quasi inferioris instantiæ apud nos censetur.

§. II. Præmissa Apostolorum origine, frequentiq; observantia, omnium primò in Definitionem Nominalem inquiremus; Ubi notandum: Nomen Apostolorum dupliciter accipi. 1. *Generaliter*, pro ut denotat nuncium mandato aliquo instructum, quales à Salvatore nostro duodecim, ad prædicandum Evangelium, cum potestate sanandi ægrotos, & expellendi dæmonia missos, sacræ tradunt literæ *Marc: 16. v. 17.* 2. *Specialiter*, quatenus in palestra juris pro Libellis Dimissoriis sumuntur, *l. un. ff h. t. l. 106. ff de V. S de Jur. fil. Cujac: ad l. 5. C. de Appell: Rosbach. de Proceff: jur. Tit 74.* Germanis vocantur die Abscheidtbrieffe/ quorum formam tradit *Ferrar: in pract: Papiens. p. 226. Rosbach. d. l.* Quo in sensu nobis quoq; in præsentiarum veniunt.

§. III. Nomen Apostoli cum Græcum sit, Etymologiam petimus ab ἀπὸ τοῦ ἀποστέλλειν, quasi literæ missæ ad superiorem *Wesenb: parat: h. t. Petr. Rebuff: ad l. 106. de V. S. Gæd. ad h. l. n. 2.* Libelli vero Dimissorii dicuntur à dimittendo quod scil: per eos causa dimittatur *l. 106. de V. S. Vultej. J. R 2. c. 33. §. exinde. Wesenbec: d. l.* Sive itaq; Græco sive Latino vocabulo has literas insigniamus, quoad finem & officium perinde esse cernimus.

§. IV. Definitio Realis est, quod sint Literæ testimoniales, quos Judex à quo appellatur, tradit appellanti deferendas Judici ad quem est

appella-

appellatum, in quibus continetur, qualiter talis persona à sententia ejus appellavit.

§. V. Hi à DD. variè dividuntur, & quidem (1mo) in DIMISSORIOS, qui dantur à Judice cum appellationem pro admisibili declarat & causam à sua Jurisdictione ad Judicem ad quem dirigit, quos proprie tantùm Apostolos vocamus, *per. l. un. ff. de Libell. dimiss: Wissenbach. ad l. 106. de V.S.* (2do loco) in REFUTATORIOS, per quos Judex inferior ad instantiam appellati frivolè & à denegata interpositam appellationem refutat, dum referunt judici appellationis ea quæ compendiosa narratione causas provocationis possunt explanare, & rationes ab quas appellationis via præcludatur *l. fin: §. in refutatoriis C. de Appell. Marant, part: 6 de Appell. n. 214.* Quos (3tio) sequuntur REVERENTIALES, quando appellatio de jure quidem rejicienda esset, Judex tamen à quo appellatum, in honorem & reverentiam superioris ei indulget *l. eos 6. §. super his C. de Apell: C. cordi de Appell: in 6.* Et solet inter DD. quæri: si reperiretur scriptum nomen appellantis, cui judex dedit Apostolos, & non dictum fuisset an Reverentiales essent an Refutatorii, quales nam in dubio putandi sint? Et deciditur per dictum Abbatis antiqui singulare, quod in tali casu Reverentiales dicendi sint, quod etiam tenent *DD. in C. dilectus de Appell Ludovic: Pontan: singul. 121.* (4to) Sunt TESTIMONIALES, *κατ' ἐξοχὴν* sic dictos; qui testificantur de Appellatione interposita coram Notario, aliisq; publicis, honestis ac fide dignis Personis, si Judex fuerit absens, vel Apostolos dare recusaverit *C. ult. de Appell. C. pastoralis de offic: ord: Spacul: Tit: de Apost: §. sequitur n. 14.* vel quando etiam coram ipso Adversario, tanquam à Judice extra judicium appellatū fuerit, qui tunc de tali actu in scriptura testimonium exhibet, ne quid fiat juris ordine neglecto *C. cordi de Appell in 6. C. oblatæ de Appell. Rosbach. d. tit: 74. Durand: specul. §. sequitur.* Hi autem non recipiuntur, nisi re prius cognitâ, cur Judex appellationem denegaverit, *Carpzov: part. 1. C. 20. Def: 8.*, nec propriè Apostoli sunt, licet vicem earum subeant, multominus necessariò requiruntur, cum de Jure Civili Apostolos Dimissorios cum instantia petitos fuisse sufficiat, & si Judex eos concedere noluerit ut appellans potestetur; quo Jus suum sibi salvum maneat. *l. un. ff. de Libell dimiss l. 6. §. fin. C. de Appell. l. 5. inpr. de Appell. recip.* & tunc si, justam ap-

pellandi causam fuisse Judex superior perspexerit, inferiorem judicem simul cum suo officio mulcta afficit *per l.19,21,24.in pr. de Appell. Nov:126. c.3.* Sicuti idem punitur cum temerario appellante si frivolam recepisset. *l. 6. C. quorum appell. non recip. l. 6. § 4. l. 19. C. de Appell.* Sed quamvis hoc ita de Jure Civili obtineat, Civilitas tamen nostrorum temporum & quotidiana praxis, nullam in justificatoriis, ob denegatam vel promiscuè admissam appellationem, pœnam judicantibus dictitare consvevit, cum semper secundum conscientiam exactis & legibus probatam sententiam formasse præsumantur *Jus Prut: Lib.1. Tit:4.in pr.* Sed soli temerariilitigantes mulctam subire tenentur, quandoq; etiam ad interesse temporis intermedii persolvendum condemnantur *per l.24. in pr. de Appell. l.41. de Usuris l. ult. de Re jud.* Jus Prutenicum frivolè appellantem præter expensas appellato restituendas in mulctam 10. aureorum ungaricorum judici solvendam condemnat *Jus Prut: Lib.1. Tit:44. Art:4. § 13.* deperdito simul toto appellationis pretio *Jus Prut: d.l. Art 5. § 1.* (5to) Dantur CONVENTIONALES, quos appellasus vel Notarius dat appellanti, cum scil: in Judicio, judice renuente & tacente, vel permittente, sive extra judicium appellationem admittit. *C. oblatæ 57. X de Appell. Rosbach. Proceff. jud. Tit.74.n. 7.* quibus itidem definitio Apostolorum tradita in *l. un. h. t., & l.106. de V. S.* applicari non potest. Et quantumvis de Jure Civili Pars Adversa interpositam appellationem refutare possit *l. 9. C. de Appell.* Consensum tamen ejus pro admittenda appellatione præcise non requiri existimam *per. d. l.* (6to.) Tandem succedunt RESTITUTORII, quibus Judex gravamen à se appellanti illatum revocat, & colliguntur *ex Cap. ex parte X de App.*

§. VI. Ex adductis modò Apostolorum speciebus manifestum est dari eos ab eo coram quo appellatio interposita fuit, sive is fuerit Judex, sive Notarius, sive etiam ipse Adversarius. Præcipue vero occupati sumus his, quos Judex in judicio litigantibus imperitur; Proinde sicut Apostoli vel in ipso appellationis actu, secundum *Clem: quamvis 2. de Appell. Ferrar. in pract: Papiens. in form: appell. Besold: de proceff: jud. c.18. Carpzov. Lib.3 Tit.12. Resp.115.* vel post, intra subsequentes 20 dies petuntur; Sic porro Judex interpositæ appellationi & petitis Apostolis, vel statim defert, vel certis de causis terminum ad audiendā responsionem & dandos Apostolas præfigit *l.6. §. ult. l.24. C. de Appell.*

Novell

Novell.126.c.3.in fin. Matth. Matheſil. ſing: 21. num:1. Carpzov:part:1. Conſtit: 20.d: 8. & tum terminum legalem qui eſt triginta dierum obſervat, vel ſi ipſi æquum viſum fuerit eundem coarctat *arg: l.2.& gloſ. ff de Rejud:* quod generali conſvetudine ſervari tradit *Matthesil.d. l.* & docet idem Petrus de Ancharano *ad Clem: quamvis de Appell. Rosbach.de Proceſſ jud.Tit:74.n:16.Mynſing: Cent: 3. Obſerv.15.Gail.1.Obſerv.140 n.7.* Conſentientibus ad hoc ſtatutis Delphi *Gvid:Pap.ſing: 358.§ ult.* Quo in termino ſi appellans non comparuerit, nec Apoſtolos receperit, jure appellationis cadit, neq; amplius auditur, *Carpzov. Lib.3. Tit.12. Reſp: 115.n:7.* Notabilem inſuper circa hujus termini præfinitionem Matheſilanus tradit practicam, quam putat obſervandam Judici, â cujus ſententia appellatur, ſi voluerit illaqueare appellantem & facere appellationem deſertam, quod Apoſtolos petitos in forma communiter uſitata in continenti non tradere debeat, ſed reſpondere ſe eſſe occupatum, traditurumq; ea die, penultima termini Juris, hora nimirum 16; tunc ſi appellans non comparuerit dicta hora, appellatio reputetur pro deſerta, neq; excuſetur ſive ante ſive poſt comparuerit, ut in *Clem: quamvis 2.de Appell.* Ob hanc verò Matheſilani practicam, memorat Petrus Rebuffus de Montepeſſulano, in Regno Franciæ expreſſe conſtitutum eſſe, ut Judices in cauſis ſecularibus ex æquo & bono appellantibus ſuccurrant, ſine eorum petitione; qua lege providere voluit æquitas Franciæ, ne judices quoad poſſent, cautelis ſuis curarent excludere appelantes. *Rebuff.ad l.106 de V.S.* Sive autem ſtatim ſub appellationis interpoſitionem, ſive ex intervallo appellationem receperit, & in Apoſtolorum exhibitionē conſenſerit, non amplius requiſitus legitimo tempore eos tradere tenetur per *l 5.C.de Appell.* ubi tamen partis vigilantia nihilominus requiritur, ut, ſi judex multis impeditus negotiis, in faciendo officio ceſſet, Apoſtolos cum inſtantia petat, niſi appellationem pro deſerta haberi velit *per l. quoniam C. de Appell.* mora enim ipſius Judicis appellantem non excuſat, in cujus poteſtate fuit, eos petere, & major inquit *Caſtrenſis lib.6.* eſt negligentia partis non petentis, quam judicis non offerentis, *Carpz. part.1. C.20. Def: 8.* Quemadmodum vero judex terminum Juris pro accipiendis Apoſtolis, vel totum vel ex parte aſſignare poteſt, ſic porro jus Commune arbitrio ejus, fatale ad introducendam appellationem, & præſentandos Apoſtolos quod

regu-

regulariter unius anni est, *l.5.§ in his C. de temp.& repar. Appell.*, commisit, per *l. Præses C. de Appell.* in quo bonum Matheſilanus putat habere judicem gratioſum *C. perſon. C. oblatæ 57. X. de Apell.* cum moderari & dari ſoleat ſecundum diſtantiam locorum, & perſonarum qualitatem, quam lex vel ignoravit, vel ſponte mero judicis officio relinqui voluit. *Carpzov. d.c. 20. Def:9.* Similiter in Camera Imperiali duplicia ad introducendam cum Apoſtolis cauſam, fatalia reperiuntur, Legis nimirum & Horninis, ſive Judicis; licitum enim eſt Judici terminum juris qui eſt ſex menſium minuere ex *Ord: Cam: part:2. Tit:30.* Sicuti idem quoq; ad ſupplicationem intra terminum ordinationis exhibitam, à Judice appellationis objuſtam cauſam (nimiam ſcil: loci diſtantiam, aquarū inundationem, &c.) prorogatur. *Gail. 1. Obſerv. 140. n:7.* Jus vero Saxonicum hunc terminum in Judicis arbitrio & diſcretione non ponit, ſed menſem unum à die quo dati ſunt Apoſtoli, ad eorundem introductionem ſtatuit. *Ord: Elect: Saxon.* von *Appellationem*, de Jure Prutenico ſunt 30. dies, à tempore latæ ſententiæ computandi *Lib:1. Tit:* 44. *Art:6. §* 1. Et omnia hæc fatalia adeò ſtrictè obſervantur, ut ſi appellans in termino ſe cum Apoſtolis non præſentaverit, appellationis, nondum introductæ, beneficio privetur & exceptione deſertionis repellatur. *l.2. § fin. C. de temp.& repar. appell. Bald. l.5. C. de Appell. Carpzov: lib.3. Tit:12. Reſp. 116. n. 10.* modo Judicis præſentiam habere potuerit, aloquin proteſtatione & præſentatione pro ſignanda commiſſione opus eſt, ſuper qua appellans publicum reci piat inſtrumentum, ne forte ſi intra terminum ſignata non fuerit, damnum exinde patiatur. *C. quod per me de Reg. Jur. in 6. Rota Deciſ: 451. not: ſi judex.*

§. VII. Circa ſolas vero Actiones & Negotia in judicium introductas Apoſtoli verſantur, quæ per ſententiam in inferiori cauſarum inſtantia deciſæ, & per Appelationis viam ad ſuperius judicium devolutæ ſunt, cui ſimul eum Actis præſentandi atq; inſinuandi.

§. VIII. De forma porrò Apoſtolorum eſſe putamus, ut debito modo juſtoq; iempore petantur & præſententur. Modus conſiſtit in eo, ut omni diligentiâ, ſollicitudine, & ſæpius petitio inſtituatur *l. un. § 2. h.t. Clem: quamvis 2. de Appell. Pac: Iſagag. h.t.n.3.* Quod ſecundùm rigorem juris explicandum fore ac ſi diverſis temporibus requirendi ſint, ſed quoad æquitatem & hodiernam conſvetudinem

dinem uno contextu, h. e. nullo actu extraneo interveniente, cum hac clausula: peto instanter, instantius, instantissime, postulantur. *Rosbach. 1. Tit. 74. n. 17.* & quandoq; in scriptis *Spec: § sequitur. Tit: de Apost: Jus Prut. Lib: 2. Tit: 44. §. 1.* Quoad stylum Curiæ in Prussia nostra, Apostolos Dimissorios appellantes petere necessum non habent, sed postquam Judices appellationem susceperunt, ex officio per Apostolos Acta Judicio Aulico offerunt. Refutatorii verò Actis appellationum non ratione officii, sed ad instantiam appellati annectuntur, atq; si petiti non fuerint, sola Acta sub occluso rotulo Dicasterio Aulico insinuantur, quod tam in Præfecturis provinciæ, quã in Civitatibus Montis Regii viridi observantia custoditur. In appellationibus ad Cameram Spirensem, itidem requisitio Apostolorum necessaria non est, sed sine detrimento appellationis omitti potest. *Mynsing: Cent: 4. Observ: 36.* Quod petitionis tempus concernit, de Jure Communi & ex Constitutione Principum intra triginta dierum spatium à tempore prolatæ sententiæ numeratas, exigendi sunt, *leg. 24. C. de Appell.* quod proinde tam ligitantibus, quam Judici commune cernimus. Qua occasione gravis inter DD. est controversia: An nominati 30. dies à tempore interpositæ appellationis, an verò â latâ sententia computandi sint? Hostensis & alii ab interposita appellatione eos numerari volunt; nos vero, ut dictum, recte illorum opinioni adstipulamur, qui in his triginta diebus etiam decendium, ad interponendam appellationem præfinitum, contineri affirmant per. *l. 24. C. de Appell. Marant. part. 6. n. 219. de Appell. Gvid: Pap: sing: 358. n. ult. Jus Prut. Lib: 1. Tit 44. Art: 5. § 1. Matheſil. sing: 21 Carpzov: de Constit: 20.* Ignoranti tamen utile esse volun, ita ut demũ à tempore, quo in notitiam lata sententia pervenit, currant. *Carpzov. Lib: 3. Tit: 12. Resp. 115. n 4. Zanger de except: part: 2. C. 10. n 3.* Quamobrem ut disputandi occasio evitetur, omnium optimè in ipso Appellationis Actu mentionem eorum fieri existimant *Carpzov. d. l. & Besold: Proceſſ: Jud: Cap. 18.* hac aut simili forma: Demnach ich mich mit außgesprochenem Urtheil in viel Weg beschweret befinde: Als will ich hiemit in der besten Form rechtens ad proxime superiorem NN. Judicem appelliret, und mich beruffen/auch zumahl Acta & Apostolos begehret haben. Interposita siquidem appellatio tam firma esse nequa. quam potest ut, si omissa fuerit Apostolorũ requisitio, executionem

impedire possit, sed tunc in Jure contra Appellantem proceditur, & proinde habetur, ac si nunquam interposita fuisset *C. ab eo de t. Appell. l. un. ff h. t. l 6. § 1 ff de his qui not: infam: Marant, p. 6. n. 219.* nisi forte fuisset rusticus, qui Apostolos petere nesciviſſet, ut putat *Gvid. Pap. Quæst 4.* Præterea, si ad debitam & legitimam requisitionem exhibiti fuerint, appellans Apostolos simul cum Actis, intra fatale, quod à lege vel Judice præfiniri diximus, apud Judicem ad quem, producere atq; offerre, necessum habet; alias sententia transit in rem Judicatam, & Judex super desertione ex Actis apparente etiam sine instantia appellati, ratione officii pronunciat. *Ord. Cam: part: Tit: 30. § 2. Gail. t. Observ 140. in pr. Ord: Appell. Elect: Tit.* von *Apdellationen, Bald. in l. præsens C. de Appell.*

§ IX. Cœterum non alium ob Finem Apostoli tam ritigantibus petuntur, quam â Judice, Notario, vel etiam Adversa Parte, impetrantur, quam ut Judex appellationis melius de Causa instruatur certiorq; reddatur.

§ X. Effectus Apostolorum pro varia consideratione, varii sunt, & quidem (1mo) *Ratione specierum;* DIMISSORII namq; cum REVERENTIALIBUS, hoc operantur, ut Judex per eos appellationi deferre videatur; per REFUTATORIOS contrà appellationis iniquitas ostenditur, eam videlicet esse frivolam, contra Jura, & â denegata, quod pœnam rectè meretur, interpositam. (2do) *Quoad Judicem*, is, si Apostolos dederit in causa ulterius procedere nequit; si verò eos vel disertis verbis, vel tacturnitate recusaverit, nihilominus tamen contra Appellantem in causa processerit, processus ex Jurisdictionis defectu susceptus, pro nullo habetur, attentatq; revocantur *l. 24. C. de Appell.* Quod candidi cordatiq; Judices ob Juris jurandi religionem, omnibus modis evitant; sed officium suum DEO, LEGIBUS & POPULO gratissimum volunt & exhibent.

His pro ingenii mediocritate & ob materiæ brevitatem, succinctè propositis, terminum figimus in Laude & Gloria æterni nostri MEDIATORIS, qui omnium laborum nostrorum Initium moderatur & Finem.

COROLLARIA.

I. Jurisprudentiam noſtram non in mera legum cognitione, vel nuda Civitatis practica, ſed in vera Juris philoſophia ponimus.

II. Vera quoq; eſt illorum opinio, qui eam nil aliud, quam Ethicam, ad caſus ſingulares applicatam, dicunt.

III. Cum Juſtinianus Imperator Jus omne ad utilitatem Reipublicæ, & uſum Fori tractari jubeat, diſtingvimus inter ſcientiam de praxi, & praxin ipſam.

IV. Judicario ordine neglectò, fruſtra de jure & facto diſputamus.

V. Jus Creandorum Magiſtratuum inter Regalia Principis referimus, ſicuti ipſum quo Jus Appellandi.

VI. Verum Civem illum dicimus, qui habet poteſtatem ferendi ſuffragii in Republica.

VII. Sentimus cum Vultejo, unicuiq; licere adverſus deſertorem militiæ, & hoſtem publicum, non implorato Jus dicentis officio, vindicem eſſe Læſæ Majeſtatis, devotionisq; publicæ, deſertore cum bonis ſuis obſeſſo, prehenſo, & ſi ſe telo defendat etiam occiso per l. 2. C. quando liceat unicuiq; &c.

VIII. Inſigne Libertatis Romanæ eſt Jus aureorum annulorum.

IX. Servos Romanorum nullum quidem habuiſſe caput certum eſt,

X. Pileus tamen perſonarum nomen illis tribuebat.

XI. Tantum quisq; pecuniæ habet, quantum ex bonis ſuis refici poteſt.

XII. Venditio rerum ad corpus ſive ſpeciem, item ut ali quando dici ſolet, per averſionem (durch den Bogen) bonæ fidei non contrariatur.

XIII. Crimen Directariorum, qui in aliena cœnacula ſe dirigunt furandi animo, eſt contra Jus naturæ.

Ad

Ad Pereximium & Præstantissimum
Dominum Authorem, Avunculum Honoratissimum.

DUm ferè sacra Themis cæcis involvitur umbris;
Et priscis opibus dum spoliata gemit.
Tu tamen Eunomiæ sequeris latissima castra,
Ut tua laus dives pulset utrumq; polum
Perge ita! Sic poteris Juris-Consultus haberi:
Quod studiis opto justa brabea tuis.

Honor: & Amor: ergo apposuit
CHRIST: SETH, D.

EN cathedram *repetit, quam nuper*
Honore *reliquit*
THEGIUS, id qüod ei gratulor
ex animo.

Inter occupat: ἀυθχεδ
J. MITZEL, D. & P.P.

APOSTOLORUM JURA discutit Thegen
Solertis Ingeni, Pedisequus Legum,
Decus suorum & totius Juventutis
Sic MAXIME EST LUDANDUS, non Refutandus.

L. M. *scrib.*
G. WOSEGIN, Ph. & Med. D. P.P.

SUnt quibus Arma placent, sunt quos quoq; Gloria vexat
Indignos, sunt qui nil nisi magna probant.
Non sic Tu sentis, non sic decernis amice,
ASTRÆÆ Sanctæ Te tenet unus Amor.
Ecce iterum scandis magna cum laude Cathedram,
Jura Fori tractas Practica, Juris Amans.
Pege! Tuos ausus, Numen tua cœpta secundet,
Ut tandem crescat fructus ubiq; tuus.
Gratulor hisce Tibi, præsens res optima Laudi
Verget, & applausum Docta Corona dabit.

Ita Præstantiss. & Literatiss. Dn. Respondenti de Apostolis publice Disputanti, gratulari amicè voluit.

JOHANNES Sand